

426. 432. fgg. *Reise so v. a. die Zeit zur Reise* (vgl. Bed. 2): उर्मिं पुरुषोऽपि मन्ये क्षम्यन्यानागते wenn die Zeit zum Sterben noch nicht gekommen ist MBu. 14, 2364. — Vgl. noch गताधन्.

श्रधन् adj. zur Reise geeignet: रथै Reisewagen HALJ. 2, 290. श्रवन्यन्य unbewandert in (loc.): काव्येषु Spr. 3447.

श्रधय m. Wegemeister 4te RÄGA-TAB. 39. 122. श्रधपति dass. 17. — Vgl. श्रधाधिप, मार्गप u. s. w.

श्रधयत् zu streichen.

श्रधा॒ 2) N. pr. eines Mannes gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99. ein Sohn Soma's Ind. St. 3, 439, 5. v. l. für श्राधा॒ Verz. d. Oxf. H. 18, b, 5. — 3) f. श्रा N. der Dakshājanī in Gaṅgādvāra Verz. d. Oxf. H. 39, b, 29.

श्रधगतत्व (श्र० + त०) n. Titel einer Schrift des Āpastamba Verz. d. Oxf. H. 371, b, No. 248.

श्रधालेहात्र (श्र० + लेहात्र) n. bei den Maga's entsprechend dem श्रमिकात्र der Brahmanen Verz. d. Oxf. H. 33, b, 21.

श्रधायुसूत्र n. Titel eines Sūtra WEBER, Nax. 2, 341.

श्रधाधिप m. = श्रधय 4te RÄGA-TAB. 79.

श्रधेश m. dass. ebend. 26. 37. 76. 83. 138.

श्रधान m. = श्रधन् Weg. Reise: °कर्षितः MBu. 3, 13397. श्रधनि ed. Bomb. 2. श्रन् mit श्रप Z. 2 lies 11, 4, 14. 8 st. 11, 6, 14. 7.

— प्र 4) lies 1, 32, 1 st. 1, 31, 1 und 11, 4, 10. 7, 23 st. 11, 6, 10. 9, 23.

— caus.: यः (विज्ञु) प्रज्ञा: प्राणायति HARIV. 14996. यदि प्राणायते वायुः MBu. 12, 6883. प्राणायत am Leben erhalten DAÇAK. 96, 5. beseelt, von Verlangen erfüllt Etwas zu thun (inflin.): तदनु प्राणायतः सर्वं — श्रास्त्रायामिषं प्राप्तुं श्येना इव संस्थामा: RÄGA-TAB. 1, 364.

— श्रनुप्र caus. s. श्रनुप्राण.

— श्राभप्र TBr. 1, 2, 4, 19.

— श्रभिवि behauchen: यानसुराया ताङ्कुञ्जो इमृतेनाभिव्यानीते समान् KĀTH. 37, 14 in Ind. St. 3, 406. ÇAT. Br. 11, 3, 9, 11.

— सम् TBr. 1, 4, 4, 3, 6. KĀTH. 37, 14; s. u. श्रभिवि.

2. श्रन् ÇAT. Br. 12, 3, 2, 5.

श्रनक्षिक (3. श्र० + श्रक्षि) adj. augenlos TS. 7, 5, 12, 1.

2. श्रण्मि des Feuers ermangelnd, wobei kein Feuer angewandt wird: विद्ये विधिमस्य नैष्ठिकम् — श्रण्मिम् RAGH. 8, 25.

श्रण्मिक adj. dass.: नष्टं ड्रुतमन्यिकम् verloren ist das Opfer, das nicht in's Feuer fiel. Spr. 1480.

श्रनय 1) a) धर्ता — सप्त दिनानि सप्तवर्षा महीधमनधिकके॒ मलीलम् auf einer Hand, ohne dass sie Schaden nähme, müde würde (Schol.) BHAG. P. 2, 7. 32. — 2) unter den Beinamen Skanda's MBu. 3, 14632. — 3) f. श्रा a) pl. N. eines Nakshatra, = मधा WEBER, Nax. 2, 303. 371; vgl. श्रधा. — b) N. einer neben Sītā angerufenen Göttin GOBH. 4, 4, 23.

श्रण्माष्टमी Bez. eines best. achten Tages; das Kapitel im Purāna heißt °व्रत.

2. श्रन्दः 1) oxyt. gliedlos TS. 7, 5, 12, 2. — 2) Geschlechtsliebe: तत्प्ये वराङ्गनान्दमर्वस्यम् (मारम् Spr. 2624. श्रन्ददात्रशी und °त्रयोदशी (so ist zu lesen; vgl. Verz. d. Oxf. H. 34, b, 22) Bezz. eines best. zwölften und dreizehnten Tages; das 83te Kapitel im Purāna heißt श्रन्ददात्रशी-व्रत. श्रन्ददात्रव्रत Verz. d. Oxf. H. 41, a, 10. — 4) f. श्रा a) N. der DA. V. Theil.

kshājanī in Bharatācrama Verz. d. Oxf. H. 39, b, 26. — b) N. pr. eines Flusses MBu. 6, 342, ed. Bomb. (मनिङ्गा ed. Calc.).

श्रन्दपुर (श्र० + पुरा) n. N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 152, b, 28.

श्रन्दभीम (श्र० + भीम) m. N. pr. eines Fürsten Verz. d. Oxf. H. 125, a, 5.

श्रन्दमेत्रप zu zerlegen in 3. श्र० + श्रन्दमेत्रप (s. d.).

श्रन्दरङ्ग (श्र० + रङ्ग) m. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 218, a, No. 518.

श्रन्दसेना N. pr. der Gattin Bhartṛhari's LIA. II, 1163.

श्रन्दुदत्त (श्रन्दुलू + दत्त) n. N. zweier Sāman Ind. St. 3, 222, a.

श्रन्दुहृ auch in cop. comp.: धेन्वन्दुहृयै: KĀTH. ÇA. 7, 2, 23.

श्रन्दुलू f. N. pr. eines Flusses Verz. d. Oxf. H. 66, a, 29.

श्रन्दिक्रमणीय adj. den man nicht vernachlässigen darf, auf den man Rücksicht zu nehmen hat MBu. 1, 773. — Vgl. u. श्रतिक्रमणीय.

श्रन्त 3) f. ein best. Fisch, = कङ्गली ÇABDAR. im ÇKDR. u. dem letzten Worte.

श्रन्तगण्य (श्र० + ग०) m. N. pr. eines buddhistischen Heiligen WILSON, Sel. Works 2, 13. fgg.

श्रन्तचतुर्दशी (श्र० + च०) f. Bez. des 14ten Tages in der lichten Hälfte des Bhādrā Verz. d. Oxf. H. 34, b, 24. 87, b, 2; vgl. As. Res. 3, 290.

श्रन्तता KĀVĀD. 2, 120.

श्रन्ततीर्थ n. N. pr. eines Tīrtha WILSON, Sel. Works 2, 22.

श्रन्ततृतीय Bez. eines best. 5ten Tages Verz. d. Oxf. H. 41, a, 3. Im BHAVISOTTARAP. wird aber 34, a, 32 श्रान्तर्पत्तीया st. श्रन्तः gelesen.

श्रन्तनाथ m. = श्रन्त 2) d) Verz. d. Oxf. H. 238, b, N.

श्रन्तनारायण (श्र० + ना०) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 379, b, No. 394.

श्रन्तपिङ्गल (श्र० + पि०) m. pl. N. pr. eines Volkes R. 4, 43, 23, v. l.

श्रन्तपुरी (श्र० + पुरी) m. N. pr. eines Lehrers Verz. d. Oxf. H. 227, b, 19.

श्रन्तभृ HALL 174 u. s. w. °दीपिका 187.

श्रन्तरीप keinen Zwischenraum habend (zwischen That und Folge, d. i. augenblicklich bestraft werden): in Verbindung mit Sünde so v. a. Todsünde WASSILJEW 240.

श्रन्तर्कृत (3. श्र० + श्रतः) adj. durch keinen Zwischenraum u. s. w. getrennt, unmittelbar zusammenhängend, — folgend ÇAT. Br. 1, 6, 3, 27. 6, 2, 3, 2, 3, 5, 7, 1, 2, 23. ज्ञातद्रृप nicht mit andern (Metallen) versetzt rein 14, 9, 4, 25.

श्रन्तवीर्य N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 246, b, 34. HALL 162.

श्रन्तव्रतकथा f. Titel einer Schrift; s. u. गुणितक.

श्रन्तशयन (श्र० + श०) n. N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 16, b, N. 4, 248, a, 13. VIRĀHĀ-P. 203 (nach AUFRECHT). °मात्कात्म्य MACK. Coll. I, 62. Verz. d. Oxf. H. 30, a, 6.

श्रन्तामन्द (श्रन्त + श्रा०) m. N. pr. eines Schülers des Rāmānanda WILSON, Sel. Works. 1, 56. °गिरि N. pr. eines Schülers des Çamkarakārja Verz. d. Oxf. H. 248, a, 3, 251, b, 32 u. s. w. °धृनाथयति HALL 134.

श्रन्तश्चर N. pr. eines Heiligthums WILSON, Sel. Works 1, 140. 149.

श्रन्तन्द (3. श्र० + श्रन्द) adj. nicht blind TBr. 2, 5, 4, 3.

श्रन्त्यपूर्व adj. m. früher mit keiner Anderem vermählt KUMIRAS. 6, 92.

श्रन्त्यमानसा adj. f. an keinen Andern (als an den Gatten) denkend